

Dobrý den,

od středy 10. 6. 2020 jsem hospitalizovaná na traumatologii v 6. patře. Ležela jsem zde i minuly rok, takže mám s čím srovnávat.

Za ten rok se neuvěřitelně zkrátila doba, než jsem se dostala na pokoj. Hned ve dveřích mě čekala usměvavá sestřička, doufala jsem, že jich tu potkám víc a měla jsem štěstí. I přesto, že jsem spíše introvert, tak sestřičky dokázaly navázat příjemnou konverzaci. Starají se opravdu neustále. Na pokoji mám starší paní, která si pořád něco vymýšlí a sestřičky běhají a všechna její přání jí trpělivě plní.

Oproti loňskému roku jsem se potkala i se sestřičkou rehabilitační, která mi vše vysvětlila a cvičila se mnou. Nemocniční jídlo se posuzovat nedá, zvláště s mou dietou je dost náročné vytvořit něco jedlého a zvláště pak pro tolik lidí. Jediné, co mě trošku mrzí, je rychlost, kterou proletí doktoři na vizitě. Mého operátéra jsem viděla jen jednou a nestihla jsem se ho zeptat na veškeré mé dotazy, problematiku neschopenky atp. Ale vím, že to není lehké povolání a práce mají až nad hlavu.

Chtěla bych tedy poděkovat celému týmu od doktorů po uklízečky, kteří se o mě starali.

Přeji mnoho dalších spokojených pacientů. A ať vás práce baví.

S pozdravem J. K.